

Socialdemokratiets Manifest.

Vedtaget paa Socialdemokratiets Hovedbestyrelsesmøde
i København den 23. Maj 1934.

Idet Socialdemokratiets Hovedbestyrelse fastholder det socialdemokratiske Program, hvis Maal er at samle alle, der hører til den arbejdende og udbyttede Befolkning, i det socialistiske Parti til Magtens Erobring og til Afskaffelse af det kapitalistiske Privateje til Produktionsmidlerne, henvender man sig ved nærværende til alle de Befolkningslag, der lider under den af Kapitalismen fremkaldte Krise, til Industriens og Landbrugets Arbejdere, til Gaardmænd, Husmænd, Fiskere, Tjenestemænd og næringsdrivende i Handel og Haandværk, til alle Haandens og Aandens Arbejdere med Opfordring til disse Befolkningslag om at samles om en positiv Politik til Genskabelse af sunde og ordnede Forhold i Samfundet.

Den Produktionsform, som Socialdemokratiet tilstræber, vil utvivlsomt afløse Kapitalismen, men vi ved, at dette kræver en stadig fortsat Udvikling, som ikke kan springes over. Det er derfor Socialdemokratiets nærmeste Maal under den Omdannelse af Samfundet, som foregaar, at sikre en planmæssig, kontrolleret Produktion og Omsætning, og hertil udkræves Samfundets Bistand.

Frihandelen og det gamle liberale System er brudt sammen, og i alle Lande søger man at opbygge et nyt System. Fælles for alle Lande er, uden Hensyn til politiske Standpunkter, at man er slaaet ind paa Planøkonomi med Beskyttelse af Egen-Produktionen og Kontrol med Handelen.

Verdenskrisen har nødvendiggjort denne antikapitalistiske Udvikling, og det er selvfølgelig en Opgave for Socialdemokratiet at bidrage til at befordre denne Udvikling i den kommende Tid, som det allerede er sket i de Kriseaar, der nu er forløbet.

Den økonomiske Krise, som behersker Verden, er Resultatet af den kapitalistiske Samfundshusholdning; det er en Krise af samme Karakter som forudgaaende, men i Omfang og Varighed endnu mere alvorlig og indgribende. Alle Lande, alle Næringsgrene, alle Fag og alle Aldersklasser har været